

Katekismus joka käteen

Uusi Katekismus seurakunnan lahja koteihin

Lähes jokainen suomalaiskoti saa tänä syksynä uuden Katekismuksen luterilaisen kirkon lahjana. Uusi Katekismus on kirkon riemuvuoden 2000 suurhanke. Kirjan jakaminen koteihin alkaa 17. päivänä syyskuuta.

Porissa Katekismus tuodaan joko kotiovelle tai postilaatikkoon. Pääperiaatteena on antaa lahja kädestä käteen. Vapaaehtoiset seurakuntalaiset tuovat kirjan ovelle asti, mutta jos ketään ei tavoiteta kotoa, niin kirja jätetään postiluukkuun tai -laatikkoon. Muutenkin osa kirjoista jaetaan postilaatikkoon.

Suurin osa jaetaan jo syyskuun aikana. Viimeisetkin kirjat saadaan

perille lokakuun puolivälin paikkeilla. Tuolloin kannattaa ottaa yhteyttä seurakuntaansa, jos ei ole Katekismustaan saanut.

Elämä on lahja

Katekismukseen on koottu nyky-suomalaista varten tiiviiseen muotoon kirkon opetus kristillisestä uskosta ja elämästä. Katekismus rakentuu kymmenen käskyn, Isä meidän -rukouksen ja uskontunnustuksen ympärille.

Esimerkiksi käskyjen selityksissä kosketellaan niin parisuhteen ja

luonnon kuin yhteiskunnan ja väkivallan kysymyksiä. Se herättelee arvokeskustelua: Elämä on lahja. Miten käytät sen?

Kyllä Elämälle

Katekismuksen välissä tulee piispojen saatekirje, joka kertoo lyhyesti tämän riemuvuoden lahjan tarkoituksen. Samoin mukana on Porin kirkkoherrojen tervehdyksen myötä Kyllä Elämälle -tapahtuman ohjelma ja loka-marraskuussa järjestettävien katekismuskoulujen ohjelma.

Kyllä Elämälle on Porin ev.lut. seurakuntien ja Satakunnan Kansanlähetyksen järjestämä, koko kaupungin kattava tapahtuma 19. - 22. lokakuuta. Ennen tapahtumapäiviä pidetään luentosarja ja sen jälkeen katekismuskoulu.

**Katekismus
paneelipöytä
pohtimaan.
Näkökulmia,
sivut 6 - 7.**

Uusi messu adventtina

Suomen luterilaisen kirkon uudistettu jumalanpalvelus otetaan virallisesti käyttöön joulukuun alussa, kun uusi kirkkovuosi adventtina alkaa. Uudet kaavat ovat kuitenkin jo laajasti käytössä seurakunnissa.

Länsi-Porin seurakunta on uudistuksen yhtenä kokeiluseurakuntana totutellut uusiin messusävelmiin jo usean vuoden aikana. Myös Porin Teljän kirkossa on uusi kaava käytössä ja muissakin kirkkoissa uuteen siirtyminen on alkanut. Kirkoista saa ohjelmia, joista jumalanpalveluksen kulku selviää.

Päiväjumalanpalveluksen viettämiseksi on kolme vaihtoehtoista kaavaa: messu, sanajumalanpalvelus ja perhemessu. Arkipäiviä varten on viikkomessu. Vaihtoehtoisia sävelmärsäjoja on neljä. Ensimmäinen on gregoriaanistyyppinen, toinen liittyy hengellisiin kansansävelmiin, kolmas on anglikaanistyyppinen ja neljäs perhejumalanpalvelusta varten.

Uudistus tähtää vaihtelevuuteen sekä valinnan vapauteen paikallisella tasolla. Eri vaihtoehtoissa on kuitenkin samoja aineksia jumalanpalveluselämän yhtenäisyyden säilyttämiseksi. Ehtoollisen vieto ja seurakuntalaisten osallistuminen ovat keskeisessä asemassa.

Peruskorjaukset jatkuvat

Porin seurakuntayhtymän hallinto-keskuksen peruskorjaus saadaan päätöksen lähiviikkoina. Keski-Porin ja Porin Teljän seurakuntatoimistot, kirkonkirjoja hoitava keskusrekisteri sekä talouteen, kiinteistöihin ja hallintoon liittyviä asioita hoitava hallintovirasto ovat palvelleet peruskorjauksissa tiloissa jo kuukauden verran.

Rakennuksen ulkomaalaus- ja pihatyöt valmistuvat lokakuun alkuun mennessä. Piispa Ilkka Kantola suorittaa rakennuksen siunaamisen loka-kuussa talon henkilökunnan tilaisuudessa.

Työn alla ovat parhaillaan myös Käppärän hautausmaan pienen siunauskappeli, Preiviikin seurakuntatalo ja Reposaaressa pappila. Puistojen risteyskeskissä sijaitseva seurakuntien palvelukeskus menee peruskorjaukseen vuonna 2001.

Myös Käppärän isossa siunauskappelissa sijaitseva krematorio kaipaa pikais- ta kunnostusta.

KIRKKO sanomat

Julkaisija: Porin ev.lut. seurakunta-yhtymä
Päätoimittaja: Kari Erkkola
Toimitussihteeri: Maija-Leena Seppälä
Toimitusneuvosto: Porin seurakuntien tiedotustoimikunta
Osoite: Hallituskatu 9 b, 28100 Pori
Puhelin: 6238 715
Internet-osoite: www.porievl.fi
Ilmoitusmyynti: Rauno Rautavuori, (09) 6820 741, (faksi) (09) 6130 2343
Kustantaja: Suomen Kirkko-Mediat Oy
 PL 137, 00201 Helsinki
Yksityistilaus: 25 mk vuosikerta
Painatus: Salon Lehtitehdas
Jakelu: Porin Jakelukeskus ja posti (Ahlainen)
Seuraava numero: 14.10.

Iloinen ikkuna

monia ikkunoita. Suurin on "olohuoneen ikkuna" eli Raamattu. Se paljastaa niin paljon, kuin katsoja pystyy vastaanottamaan. Minusta tuntuu, että tuo ikkuna on kehystetty kullalla ja kauniisti biotulla jalokivillä mutta myös terävillä piikeillä ja karkealla laudalla. Olohuoneen ikkunasta näkyy Jumalan ääretön hyvyys mutta samal-

la ihmisen pohjaton pahuus.

Raamatun jälkeen seuraavana voisi olla kodinhoituhuoneen ikkuna. Se on katekismus. Muistan rippikouluikäisenä 1960-luvulla ihmetelleeni, miten näin kuiva opus voidaan saada aikaan. Myöhemmin ajatukset muuttuivat. Raamattu ja katekismus alkoivat elää. Olohuoneen ja kodinhoituhuoneen ikkunan takana alkoi tapahtua. Usko, herääminen, parannus, vanhurskauttaminen, Hengen hedelmät, uskonelämän hoitaminen - käskyt, Isä meidän ja uskontunnustus. Katekismuksen tiivis sisältö johdattaa Raamatun avautumiseen. Iloinen ikkuna kutsuu iloon.

Helppo sanoa, että iloon! Niinhän se on. Mutta omalla kohdallani kuivasta katekismuksesta ja vaikeasta Raamatusta tuli elämäni perusta. Jeesus sanoo: "Sitä, joka minun tyköni tulee, Minä en heitä ulos. Ei ole minuaakaan heittänyt. Mitä jos tulisit ja avaisit sinulle nyt jaettavan katekismuksen kuin koti-ikkunan. Katekismus puhuu koko elämästä: kodista, perheestä, suvusta, onnistumisesta, erehtymisestä ja uudesta mahdollisuudesta. Iloinen ikkuna on edes-

Lauri Räike
Reposaaressa kirkkoherra

Ikkunapenkki

Matkaan

Katson etääntyvää selkääsi. Pientä juoksua hölkyttelet kohti koulua. Vatsaani sattuu ja sydänalaa puristaa. Käännyt katsomaan taaksesi ja vilkutat. Vilkutan sinulle ja näen, miten häviät mutkan taakse.

Seison paikallani ja annan tunteiden tasanuuta. Olen ennenkin eronnut sinusta, pitemmäksi aikaa. Miksi tämä ero tuntuu niin haikkealta? Onhan kysymys vain muutamasta tunnista. Iltapäivällä tapaamme taas.

Tunteeni ovat näin voimakkaita siksi, että tiedän kouluunlähden aloittavan uuden vaiheen elämässäni ja suhteessamme. Vähitellen minun olisi uskallettava tukea sinua

pärijäämään vuosi vuodelta yhä enemmän omilla siivilläsi. Niinkuin siinä tarinassa, josta juttelimme: Linnunpoika ei itse uskaltanut lähteä lentoon pesän reunalta, vaan emon oli tyrkättävä hänet matkaan. Lentäessään poikanen huomasi, että hänen omat siipensä kantavat.

Miten minun tekisikään mieli pitää sinut vielä kodin ja päiväkodin tutussa piirissä. Nyt on kuitenkin aika antaa sinulle mahdollisuus pärjätä itse koulussa ja Iltiksessä. Koti on olemassa, mutta elämäni piirisi laajenee ja tahdon tukea sinua siinä.

Minun tehtäväni äitinä on työstää omat pelkoni ja ahdistukseni, jotka liittyvät tä-

hän tilanteeseen. Tiedän, että olet kasvanut vähitellen kohti koulun aloittamista ja siihen liittyviä uusia asioita. Miksi en luotaisi, että pärjäävät ja että tarvittaessa me aikuiset olemme sinun tukenasi ja apunasi?

Elämä on kantanut sukupolvia ennen meitä, miksi se ei kantaisi sinuakin? Ja kristittynä tiedän, että meidän kaikkien elämä on vieläkin suuremmissa käsissä. Hänen, joka sanoo: "Minä olen teidän kanssanne joka päivä." Niihin käsiin saan jättää sinut joka aamu lähettäessäni sinua matkaan.

Hyvää matkaa, ekaluokkalaiseni! Siipesi kantavat.

Maija Salmijärvi

Nina Åströmin tapaa Teljän kirkossa torstaina 19. lokakuuta.

Katekismuskoulut

Kyllä Elämälle -tapahtuman jatkoksi on luvassa Katekismuskoulu, jonka Porin seurakunnat järjestävät paikallisesti neljänä iltana marraskuun aikana. Teemat ovat kai-

kissa samat.

1. Käskyt - hyvän elämän eväät
2. Uskonkappalet - omalla uskollaan autuaaksi?
3. Isä meidän - kuuleeko kukaan?
4. Sakramentit - kasteen armo, ehtoollisen voima

Keski-Porin katekismuskoulu torstaisin klo 18.30 Palvelukeskuksessa 2.11./9.11./16.11./23.11.

Teljä keskiviikkoisin klo 18.30 Teljän kirkolla 1.11./8.11./15.11./22.11.

Länsi-Pori sunnuntaisin klo 17.00 Länsi-Porin kirkolla 29.10./5.11./12.11./19.11.

Pihlava torstaisin klo 18.30 seurakuntatalon kahviossa 2.11./9.11./16.11./23.11.

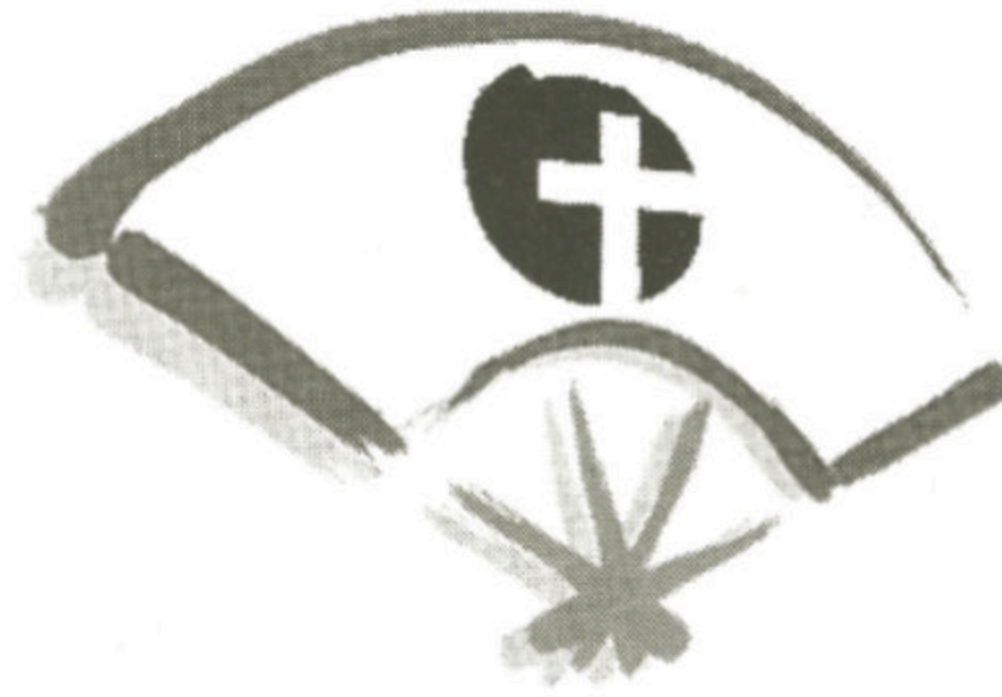
Reposaa torstaisin klo 19.00 seurakuntakodilla 26.10./2.11./9.11./16.11.

Ahlainen keskiviikkoisin klo 18.00 kirkossa 1.11./8.11./15.11./22.11.

Katekismuskoulu huipentuu yhteiseen rukoustaapahtumaan, joka pidetään sunnuntaina 26. marraskuuta seurakuntien palvelukeskuksessa. Mukana ovat Ulla-Christina Sjöman, evankelista Matti Kari, toimittaja Danielle Miettinen ja seurakunnan työntekijöitä sekä musiikkiryhmä Liekki.

Katunäkymä Osakasta. Miksi yhä tehdään lähetystyötä maassa, jossa näyttää olevan kaikkea? Vastausta haetaan Japanin-lähetystyksen 100-vuotisjuhlassa.

SLEY/Seppo Suokunnas

Kristus kaikille
Japaninlähetys 100 vuotta
SLEY

Japanin-lähetystyksellä 100-vuotisjuhla

Tänä vuonna tulee kuluneeksi sata vuotta siitä, kun Suomen luterilainen evankeliumiyhdistys (SLEY) lähetti ensimmäiset lähetit Japaniin.

Satakuntalaisittain huomionarvoista on, että ensimmäinen Japanin-lähetti oli kokemäkeläinen pastori Alfred Rikhard Wellroos, huomauttaa SLEY:n Porin osaston aktiivi Arvi Löytömäki. Wellroosin 5-henkisen perheen lisäksi Japaniin lähti sa-

maa matkaa vasta 17-vuotias Esteri Kurvinen. Matkanteo laivalla kesti syyskuun lopulta joulukuun puoliväliin.

Porissa Japanin-lähetystyksen 100-vuotisjuhlaa vietetään sunnuntaina 15. lokakuuta. Juhla alkaa ehtoollisjumalanpalveluksella Keski-Porin kirkossa, jossa saarnan pitää rovasti Aimo Kymäläinen SLEY:stä.

Juhla jatkuu japanilaisella lounaalla (aikuiset 40 mk, lapset 20 mk) Seurakuntien

palvelukeskuksessa, jossa on myös lähetysnäyttely.

Kimmon esittelee Anna-Kaisa Takaki (o.s. Laitinen), jonka puoliso Ken Takaki puhuu kello 12.30 alkavassa lähetysjuhlassa. Juhlan ohjelmaan kuuluu myös Aimo Kymäläisen raamattuopetus ja kirkkoherra Kari Erkkolan puhe. Porin evankelinen kuoro esiintyy Sinikka Vuorisen johdolla.

Vesper - illan rukoushetki

Joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkoiltana Cantores vesperi -kvartetti laulaa Käppärän hautausmaan kappelissa. Illan rukoushetkessä eli vesperissä laulajat liittävät kuulijansa ikaikaan kirkolliseen perinteeseen.

Vesper on kuulunut jumalanpalveluselämään kirkon alkua ajoista asti. Rukousjumalanpalveluksia on vietetty tiettyinä vuorokaudenaikoina. Erityisesti on haluttu muistaa päivän viimeistä ja toisaalta myös päivän ensimmäistä hetkeä, kertoo kanttori Paavo Rusava.

Vesper tarkoittaa illan rukoushetkeä. Se alkaa johdantovuorolaululla ja virrellä. Raamatun tekstit, liturginen laulu, virret ja rukoukset vuorottelevat. Vesper päättyy ylistykseen, siunaukseen ja iltavirteeseen. Porissa vespereitä alettiin järjestää säännöllisesti pari vuotta sitten. Porin Teljän ja Länsi-Porin kanttorina toimiva Paavo Rusava halusi tuoda tärkeäksi kokemansa perinteen edellisestä seurakunnastaan. Hän perusti Cantores vesperi -kvartetti, johon löytyivät laulajiksi Jouni Kivimaa, Ilkka Liuskallio ja Esa Simojoki.

Laulut ovat pääasiassa vanhoja gregoriaanispohjaisia sävelmiä. Kvartetti esiintyy

Paula Kallio

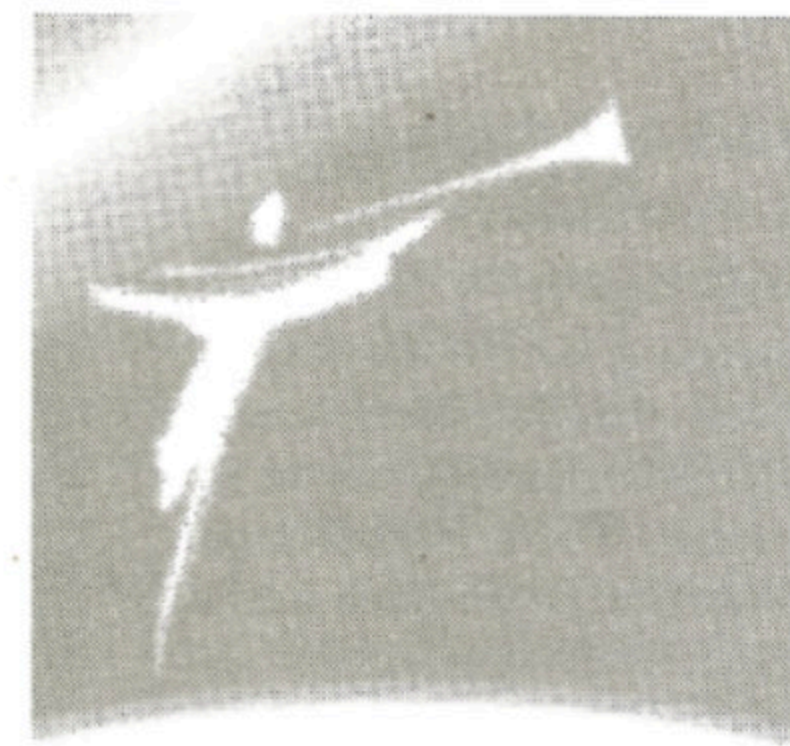

myös muissa kirkollisissa tilaisuuksissa.

Vesper kestää noin 25 minuuttia. Se pidetään Käppärän hautausmaan isossa kappelissa, pieni siunauskappeli on tällä hetkellä peruskorjauksessa.

Seuraavat vesperit ovat keskiviikkona 4. päivänä lokakuuta ja 1. päivänä marraskuuta klo 18.

Tekisikö hetken hiljentyminen hyvää? Cantores vesperi -kvartetti järjestää illan rukoushetken Käppärän kappelissa kerran kuukaudessa. Kvartetissa laulavat vas. Jouni Kivimaa, Esa Simojoki, Ilkka Liuskallio ja Paavo Rusava.

2 0 0 0
RIEMUVUOSI TOIVON VUOSI

Katekismus kotikäyttöön

16.9. 2000

"Niin kuin perheisän on se yksinkertaisesti väelleen opetettava."

Yllä olevan lauseen kirjoitti Martti Luther kirjoittamansa Vähän Katekismuksen pääosien alkuun. Lause osoittaa, että hän kirjoitti Katekismuksen nimenomaan kotikäyttöön. Hengellisen tiedon ja kokemuksen siirtäminen uudelle sukupolvelle koettiin tärkeäksi tuolloin 471 vuotta sitten, kun Lutherin Katekismus ilmestyi. Tärkeää oli myös se, että hengelliseen elämään saatiin kosketus jo turvallisesti perhepiirissä.

Luterilainen kirkko jakaa tänä syksynä Suomen koteihin viime vuonna hyväksymänsä uuden Katekismuksen, joka lyhyesti kertoo, mitä kristinusko on ja mitä kirkkomme elämän eri asioista opettaa. Siitä voi kertailla uskon sisältöä omaksi ilokseen ja siitä voi löytää keskusteltavaa, ehkäpä arvosteltavaakin erilaisiin yhdessäolotilanteisiin.

Euroopan kehityksessä on ollut vahvasti mukana kristillinen usko, joten sen tunteminen on osa meidän elämisen kulttuuriamme.

Lahjaksi Katekismus, olkaa hyvä!

Kari Erkkola päätoimittaja

Perhekerhoja ja 3-vuotiaiden kerhoja

Lapsille ja lasten kanssa kotona oleville aikuisille tarkoitettuja perhekerhoja toimii eri puolilla Porin seurakuntaa. Parin tunnin pituinen kerho alkaa lasten ja aikuisten yhteisellä ohjelmatuokiolla, jonka jälkeen lapsille on oma leikkiuokionsa ja sen aikana aikuisilla omaa ohjelmaa, mm. alustuksia ja keskustelua. Kerhon päätös on taas yhteinen.

Keski-Porin seurakunnan perhekerhot ovat keskiviikkoina klo 10 - 11.30 vuorokoin Toejen pappilassa ja Ruosniemen kirkon tiloissa. Seuraava Ruosniemessä 20.9. ja Toejoella 27.9. - Lytlylässä joka toinen keskiviikko klo 10.30 - 12, aloitus 20.9.

Teljän seurakunnan perhekerho kokoontuu joka keskiviikko klo 10 - 12.30 Väinölän kirkossa.

Länsi-Porin perhekerhot kokoontuvat joka viikko: Olotuvalla tiistaisin klo 10 - 12, paikka löytyy Länsi-Porin liikekeskuksesta, Ojuntie 2, Pietniemen seurakuntatalossa torstaisin klo 10 - 12 ja Rauhanpuisto 1:ssä perjantaisin klo 10 - 12.

Ahlaisten perhekerho kokoontuu seurakuntatalossa joka toinen keskiviikko klo 10 - 12, seuraava 20.9.

Pihlavan seurakunnan napulakerho Enäjärven koululla joka toinen keskiviikko klo 10-11.30, seur. 29.7.

* * *

3-vuotiaiden kerhot

Syyskuussa on perustettu 3-vuotiaiden päiväkerhoryhmiä Käppärään Rauhanpuistoon, Pihlavan seurakuntatalolle ja Kaanaan kerhohuoneelle sekä Sampolaan. Sampolassa, Puhurintie 10:ssä on kerhoryhmä tiistaina ja perjantaina. Kerhoissa on vielä paikkoja, muut 3-vuotiaiden kerhot ovat täynnä. Paikkoja vapautuu joulun jälkeen, jolloin osa kerholaisista siirtyy varsinaisiin 4 - 6-vuotiaiden ryhmiin.

Tiedustelut vs. toiminnanohjaaja Anne Sippola, puh. 6238 777.

* * *

Syysmukila Pietniemessä

Lähinnä eka- ja tokaluokkalaisille tarkoitettu syysmukila toimii syyslomaviikolla 23.-27. lokakuuta Pietniemen seurakuntatalolla päivittäin klo 10-14. Mukilassa tarjotaan välipala.

Syysmukilaa ohjaavat diakonissat Satu Rusava ja Jouni Kivimaa. Ilmoittautumiset Länsi-Porin seurakuntatoimistoon puh. 637 0572, toimisto avoinna ma - pe klo 9-12, to myös klo 16 - 17.

Säveltäjämestarin Bachin pöydässä saattoi hyvinkin olla sahrimirinkeleitä ja paksuja piparkakkuja. Hedelmävati oli runsas. (kuva oikealla)

Bach-maratonin tarjoilu ideoitin Porin palveluopistossa. (kuva vasemmalla)

maailmaan pääsee oikeastaan aika yksinkertaisesti.

- Saksalaiset ovat tuoneet aikanaan rinkelit Viipuriin, joten resepti saatiin viipurinrinkelin ohjeista. Rinkelien mausteista tärkeimmät olivat sahrami ja muskotti. Piparkakut olivat tuohon aikaan isoja, paksuja ja mausteisia, kuvailee Anneli Tappola.

Kahvia ei tarjottu, sillä sitä tuskin juotiin, vaikka ainakin Wienistä tiedetään kaakaota, hunajasmaa, sahrimirinkeleitä ja piparkakkuja.

Opettaja Anneli Tappola oli ottanut selvää, millaisilla leivonnaisilla Bachin aikana herku-

Jyrki Toivanen

Bachia ja makuelämyksiä Porin Teljän kirkossa

teltiin. Saksalainen säveltäjämestari eli vuosina 1685 - 1750. Parhaillaan vietetään Johann Sebastianin Bachin juhluvuotta.

Apua tuon ajan elämän kartoittamiseen hän haki Satakunnan Museosta tutkija Sirkka-Liisa Hakalalta. Ja ideoita löytyi.

Kolmensadan vuoden takaisten makujen

levittää useita päällekkäin. Kynttilänjalat olivat tukevia ja hedelmävät runsas.

Itselleen ja opiskelijoilleen Anneli Tappola piti Bachin ajan tarjoilun valmistelusta kiinnostavana.

- Aina näissä itekin saa uutta ja vanha ruokaperinne on ehtymätön ja mielenkiintoinen

Maratonkonsertin ohjelma oli tietysti kokonaan Bachin musiikkia, jota esittivät Teljän kamarikuoro, kitaristi Juha-Pekka Peltonen, huijisti Katja Kohonen sekä sekä urkurit Markku Mäkinen, Markus Wargh ja Anne-Marie Grundstén.

Remonttikin apuna diakoniatyön uudistamisessa

Porin seurakuntayhtymän uusi diakoniajohtaja Jari Suvila haluaa työssään painottaa ihmisläheisyyttä ja avointa keskustelua.

- Elämme Kristuksen ylösnousemuksen voimassa toteuttaen evankeliumia arjessa ihmisten kesellä. Kukaan, joka vetäytyy pois yhteisen vastuun kantamisesta, ei voi kutsua itseään kristityksi. Maailman muuttuessa on jatkuvasti etsittävä uusia toimintamuotoja. Uskon myös tuleva palvelukeskuksen remontin antavan mahdollisuuksia ottaa uudistuvan diakoniatyön tarpeet paremmin huomioon, kommentoi Suvila.

- Haluan työssäni kiinnittää huomiota akuuttiin hätään toisin sanoen ihmisiin, jotka ovat syrjäytymässä perinteisten diakoniatyön ydinryhmien lisäksi. Näiden ryhmien kohdalla tullaan painottamaan inhimillisten ja sosiaalisten suhteiden säilyttämistä, jotteivät apua tarvitsevat ajautu eristyksiin muusta yhteiskunnasta ja seurakuntayhteydestä, jota sitäkään ei pidä unohtaa.

Suvila haluaa lähteä mukaan yhteisajattelun kaikkien auttajatahojen kanssa. Samalla työ on linjattava uudestaan pitkällä tähtäimellä. Se tarkoittaa yksinkertaisesti sen kysymistä, että miten yhdessä parhaiten palveillaan Porin seurakuntaa eli apua tarvitsevia seurakuntalaisia.

Diakoniatyö on yhteisen vastuun kantamista, Jari Suvila haastaa miettimään, miten parhaiten palveillaan apua tarvitsevia seurakuntalaisia.

Ideoita Saksasta

Pastori Jari Suvila tuli elokuun alussa diakoniajohtajaksi Porin seurakuntayhtymään. Tätä ennen hän on ennättänyt tehdä ja vaikuttaa monella eri alueella. Työuransa Suvila on aloittanut ns. sekatyöntekijänä, hän on tehnyt

mm. autonkorjaushommia, ollut vanginvarti-jana, jakanut Satakunnan Kansaa ja toiminut viisi vuotta talonmiehenä.

Helsingin yliopistosta teologiksi valmistumisen jälkeen hän työskenteli pappina Espoossa ja Eurassa.

Ennen Poriin muuttoa, hän oli pappina Saksassa 11 vuotta.

-Saksaan halusin lähteä, koska saksalainen kirjallisuus on kiinnostanut jo kauan ja muutenkin koen saksalaisen kulttuurin erittäin mielenkiintoiseksi ja onhan Saksa uskonpuhdistuksen maaperä. On vaikuttavaa tallustella paikoilla, joissa Luther on jättänyt lähtemättömiä jälkiä.

- Saksa on yhteiskunnallisesti meitä 20 - 30 vuotta edellä, ja samaan suuntaan Suomikin on kehittyvässä. Monet ongelmat, jotka siellä ovat jokapäiväistä leipää, ovat laajenevan EU:n kautta hiljalleen tulossa porilaistenkin arkeen.

- Saksasta Suomeen tuloa oli perheen sisällä mietitty jo pitkään. Sukulaisia, ystäviä ja tuttavien aloimme jo kaipailla. Lapsillekin oli tärkeää päästä keskelle suomenkielistä elämää. Vaimoni kanssa halusimme tarjota lapsille mahdollisuuden kokea suomalaisen arkitodellisuuden ja mahdollisuuden juurtua tähän maahan sekä sen kulttuuriin sekä uskoon.

Teksti ja kuva Paula Kallio

Kolmen Kopla lupaa yllätyksiä konserteissaan. Kaikille avoimet konsertit ovat 11.10. klo 18 Isonsaunan ala-asteella ja 12.10. klo 18 Sampola-salissa.

Porilaisten Jumisbändissä ovat mukana vas. Petri Ranta Länsi-Porista, Maija Salmijärvi Teljästä, Terhi Rätty ja Irma Grönroos Pihlavasta, Sinikka Hännikkälä Keski-Porista, Antti Yrjölä Länsi-Porista ja Raino Salmijärvi Kasvatusasiain keskuksista.

Teemu Pusa

Porin seurakuntien nuorisotyönohjaajien suunnittelema Jumis 2000 ja

Kolmen kopla -yhtye tulevat Porin ala-asteiden oppilaille tutuksi loka-kuussa.

Riemuvuoden puitteissa järjestetyn Kyllä elämälle - tapahtuman yhtenä tärkeänä osallistujajoukkona ovat varhais-

kiertueena, kertoo Petri Ranta Länsi-Porin seurakunnasta.

- Loppukeväästä käynnistyneissä bändiharjoituksissa on ollut hyvä meininki ja H-hetken lähetessä tuntuu vain paranevan. Mukana on huilua, pianoa, nuorisotyönohjaajaa, rumpua, bassoa, kanttoria, laulua, saksofonia, erityisnuorisotyönohjaajaa ja salin täydeltä laulua koululaisia, hän kuvailee.

Paikalliseurakuntien nuorisotyönohjaajien tarjotessa Jumis-vierailua alueensa kouluihin vastaanot-

ten, kitarat ja laulu.

He määrittelevät musiikkinsa melodiseksi balladipopiksi, joka on suunnattu varhaisnuorille, 7 - 14-vuotiaille.

- Toki meitä saavat muutkin kuunnella ja kuunteleekin, Funclubissamme on monta yli 20-vuotiaasta, toteaa Mika Mäki alias Känä Kopla.

- Kolmen Koplan konserteissa tärkeintä on vuorovaikutus yleisön kanssa. Tästä syystä konserteissa tapahtuu aina yllätyksiä. On kilpailu-

Musiikkia varhaisnuorille Jumis-2000 ja Kolmen Kopla kiertävät kouluja

nuoret. Porilaisvoimin toteutettava varhaisnuorten koululaisjumalanpalvelus, Jumis-2000, kiertää Porin seudun ala-asteita 4.-13. lokakuuta ja tamperelainen Kolmen Kopla -yhtye puolestaan vierailee Porissa 11.-12. lokakuuta.

Jumis-2000

Jumis-2000 noudattaa jumalanpalveluksen kaavaa synnintunnustukseen ja synninpäästöineen, Raamatunlukuineen ja puheosuuksineen, mutta myös musiikilla on keskeinen osuus. Pekka Simojoen ja Anna-Mari Kaskisen tekemät laulut kerottavat koululaisen arjesta ja juhlasta.

- Seurakuntien nuorisotyönohjaajien normaalin työyhteyden puitteissa jo vuosia muhinut ajatus

Kolmen Kopla

Samoihin aikoihin Jumis-kiertueen kanssa Porissa vierailee tamperelainen varhaisnuorten hengellistä musiikkia esittävä Kolmen Kopla -yhtye. 90-luvun alkupuolella perustettu ja parhaillaan neljättä äänitettään julkaisukuntoon viimeistelevä trio koostuu Tampereen seurakunnissa työskentelevistä nuorisotyönohjaajista.

Yhtyeessä soittavat: Jussi "Kaapo" Kosonen, rummut, Mika "Känä" Mäki, basso ja Matti "Masa" Mäki-

to on ollut positiivisen myönteistä. Joissain kouluissa Jumis on merkitty syksyn alun koululaiskirkoksi. Ja siitähän Jumiksessa kyse onkin: yhteisestä lepoetuksesta Taivaan Isän edessä keskellä arkista aherrusta, Vapahtajan siunattavaksi tulemisesta ja turvallisten eväitten saamisesta.

Kolmen Koplan laulut ovat Matti Mäkinen käsialaa. Laulujensa pääsanomaksi hän toteaa ilosanoman.

- En tarkoita mitään fraasia, vaan sitä, että 10-vuotiaan lapsen on tosi vaikea ymmärtää, että Taivaan Isä rakastaa häntä sellaisenaan. Joulupukki, opettajat ja vanhemmat eivät siihen aina pysty. Yritämme jutuillamme laskea Taivaan Isän profiilia ankarasta isästä ystäväksi, joka rakastaa kaikkia lapsia yhtä paljon Jeesuksen tähden.

Kolmen koplalla on kaksi ilta-konserttia, keskiviikkona 11. lokakuuta Isonsaunan ala-asteella klo 18 sekä torstaina 12. lokakuuta klo 18 Sampola-salissa. Vapaa pääsy.

Ahlaisissa työntekijävaihdoksia

Viime keväänä Ahlaisten seurakunnan kirkkoherraksi valitti Heimo Hietanen on aloittanut uuden työnsä syyskuun alussa.

Hänet tavoittaa joko käsi-puhelimesta 6508805 tai kotinumerosta 6486014. Ahlaisten seurakuntatoimiston aukioloajat ovat muuttuneet. Uusi kirkkoherra päivystää seurakuntatoimistossa, Ahlaistentie 688, maanantaisin klo 17 - 18 ja keskiviikkoisin klo 9 - 11. Seura-

kuntatoimiston puhelin ja fax 5486 017.

Kirkkoherran virkaannastamisen päivämäärää ei ole vielä sovittu.

Ahlaisissa on tulossa lisää työntekijävaihdoksia, sillä seurakunnan kanttori Elvi Wiklund on valittu Lavian seurakunnan kanttoriksi.

• HAUTAKIVET
• LUONNONKIVET
• ASENNUKSET
• MUUT KIVIALAN TYÖT
KIVIPORI
Pertti Nummi
Lyttyläntie 589
☎ 649 3888,
0400-869 304

Seuraava lehti ilmestyy 14.10.

Ilmoitusvaraukset
KOTIMAA
MEDIAT
Rauno Rautavuori
(09) 6820 741

Täydellistä hautausalan palvelua.
Kuljetukset kaikkialle.
Muistotilaisuudet, siunaukset.

Puh. (02) 635 1160
as. (02) 635 3583
Vesa Viitala 050-569 3653

Hautausseurasta
Uusikouluistontie 40, PORI

KIVIKAI VERRUS AHO
Hautakivien
• Kaiverukset
• Kulutukset
• Puhdistukset
• Asennustyöt

0400 597 034

Porin Diakonialaitoksen Kotihoitopalvelu

Pori _____ 6242161
Rauma _____ 8226450
Turku _____ 3341150

HOIVAA ja HUOLENPITOJA
24 tuntia vuorokaudessa.
Asumispalvelua ryhmäkoti Piilopirtissä, puh. 6242165.

SATAKUNNAN LUKKOASENNUS OY
* helat ja lukot *

Karjarannantie 18, 28100 Pori
Puh. (02) 633 7144, Fax. (02) 633 7334

HAUTAKIVET
suoraan valmistajan hinnoilla. Tehtaanmyymälä Gallen-Kallelankatu 11. Av. ma-to 10-13, 15-17, pe 9-13. Muina aikoina sopimuksen mukaan. Yli 60 v. TÄYDELLISTÄ KIVIPALVELUA.
VIENTIKIVI OY Puh. 633 4327

Vanhassa paikassa - uusissa tiloissa - vähän piilossa viereisen rakennustyömaan katveessa.

Luotettavaa hautauspalvelua yli 80 vuotta.

Rantasen HAUTAUSTOIMISTO
Itäpuisto 12 28100 Pori p. 6332707

Töölön torilla, keskellä arkista elämää, kirkkoherra Matti Poutiainen kertoo, kuinka Uusi katekismus tuo käskyt ja kristinopin alkeet nykyihmisen luettaviksi.

Tämän syksyn aikana jaettava uudistettu Katekismus on kirkon riemuvuoden lahja jokaiseen kotiin. Hengellisen elämän käsikirja nostaa Raamatun keskeiset kysymykset nykyaikaan. Käskyt ja kristinopin perusteet avautuvat helposti ymmärrettävässä kieliasussa.

Suomen kirkon historiaa on muovannut maamme poliittinen kehitys. Vuosisatainen yhteys Ruotsin kirkkoon loi yhteisen kirjallisen perinnön. Mikael Agricolan ABC-kirja, Juhana Gezeliusen Yxi lasten Paras Tavara ja Olaus Svebiliuksen katekismus ovat luoneet perustan niin kansanopetukseen kuin hengelliseen elämään.

Yhteinen taival Ruotsin kirkon osana päättyi autonomian aikaan ja käynnisti Suomen evankelis-luterilaisen kirkon oman käsikirjatuotannon. Vuosisadan alkupuolella asetettiin ensimmäinen katekismuskomitea, jonka työskentelyaika kesti yli 75 vuotta eikä ihme, sillä vuonna 1893 ilmestynyt Gustaf Johanssonin katekismus mursi läntisen kirkon perinteen. Käskyt, uskontunnustus ja Isä meidän rukous saivat pelastushistoriallisen tulkinnan. Uusi tulkinta ei selittänyt Raamattua vaan käytti sitä oman oppirakennelmansa puo-

her oli Raamatun selitysoopin professori. Hänen ajattelunsa nousee suoraan teksti-tulkinnasta, missä vaikeat kohdat selitetään helpompia avuksi käyttäen.

Katekismuksen perusta

Lutherin löytö perustuu Kolmiyhenteen Jumalan, kolmen persoonan erilaisiin tehtäviin.

Luomisuskoon perustuen ihminen on saanut lahjana moraalitytön. Kymmenen käskyä ovat elämää suojeleva voima, etiikan lähtökohhta jokaiselle oli hän sitten kristitty tai ei. Jumalan luomana ihmisellä

uuden kirjan ilmestymisen turvaamiseksi. Kirjoitusprosessia seurasi koko työskentelyn ajan 13 henkinen, asiantuntijoista ja herätysliikkeiden edustajista koottu palauteryhmä. Mahdollisesti syntyvät tulkintaerot haluttiin estää yhteistyöllä. Kolmiyhenteisestä nouseva kirkon opetusoppi eteni puoli vuotta kerrallaan ja oli valmis esiteltäväksi kirkolliskokoukselle syksyllä 1998.

Keskusteleva kirkko

Jo kirjoitusprosessi on osoittanut, että avoin keskustelu luo yhteistä perustaa.

Pokkariksi nidottu kirja on suppea, mutta riittää perustasolle vaikka luettavaksi työmatkalla bussissa. Katekismus saattaa herättää myös erilaisia intohimoja, mutta nopeimmin kirja tulee näkymään muutoksena rippikouluopetuksessa.

Kirja ilmestyy myös ruotsiksi piispa Erik Vikströmin ja ruotsinkielisen toimituskunnan yhteistyönä.

Mitä se merkitsee?

Aikaisemmat katekismukset vastasivat kysymykseen: mitä se on? Nykypäivänä kirkon jäsenyys ei ole itsestään selvyyttä, vaan

jatkuva haaste elää: mikä on kirkon asema suomalaisessa yhteiskunnassa.

Kirkko joutuu lunastamaan paikkansa kunakin aikakautena. Peruskysymyksenä nousee kirkon olemus hengellisenä yhteisönä, ei autoritaarisena sanelijana, ei ha-juttomana ja mauttomana mukautujana, vaan kykynä kuulla, mitä toiset sanovat, mahdollisesti kysyvät ja vastata siihen.

Pyhä Kolminaisuus on uskon muoto, koko paketti, josta avautuu kristillinen jumalakava. Härtäytymisen vaara on aina olemassa, jos persoonat erotetaan toisistaan, mutta perustehtävän hoitaminen, armonvälineiden käyttäminen, on tunto-merkki, jossa osallisuus välittää Jumalan rakkauden, toteaa kirkkoherra Matti Poutiainen.

Teksti ja kuva Hannu Salonoja

Kuulaankirpeiden syysiltojen lähestyessä alkaa reposaarelainen Ritva Haavisto kierrellä kotiseutunsa raitteja Katekismuspinkka käsivarsillaan. Hän soittaa ovikelloja ja ohjenta kirjasiin käteen, jokaiselle oven avaajalle henkilökohtaisesti.

On hyvä, että uudistettu Katekismus jaetaan joka kotiin. Vaikka se ei kiinnostaisikaan juuri nyt, niin eihän koskaan tiedä, mitä elämä tuo...jossakin vaiheessa uskonasiat ehkä alkavat askarruttaa, miettii Ritva Haavisto.

Pian hän aloittaa ovikiertueensa Reposaarella. Kotiseudun kumat ovat paljasjalkaiselle saarelaiselle hyvin tuttuja. Aikai-

Ritva Haavisto jakaa pian Katekismuksia Reposaaren koteihin.

seurakunnan lahjana saatu vihkiraamattu. Kaikilla ei välttämättä ole sitäkään, onhan nykyisin paljon avoliittoja ja sinkkuja. Juuri siksi ajankohta kristinopin peruskirjan jakelulle on Ritva Haaviston mielestä erinomainen.

Vaikka erällä on muinaisesta Katekismuksen pakkoluvusta kauhukokemuksia, hän toivoo, että kaikki selaisivat kirjan ainakin läpi.

Katekismuksessa asiat on ilmaistu selkeästi ja helpotajuisesti. Raamattu ei välttämättä avaudu tuosta vain. Monella on vielä hyllyssään se vanha Raamattu, jonka teksti saattaa olla todella vaikeaselkoista ainakin niille, jotka eivät ole sitä tottuneet

Reposaarella koputetaan kotiovelle

“Kristinopin perusteita, olkaa hyvä”

sempaa kokemusta on myös ovista ja postilaatikoista. Ritva jakaa nimittäin myös Satakunnan Kansaa. Armoton aamuhämmäminen kello 3.00, sen jälkeen tien päälle. Kun toiset vasta venyttelevät herätyskellojen piipityksessä, on Ritvan urakka on jo takana.

Hiljaiset lepoherket kotona ovat silti harvinaista herkkua. Ekaluokkalainen Roope ja 4-vuotias Ville, äänekkäät mutta niin valloittavat pikkumiehet, pitävät äidin ja isän lähes jatkuvassa liikkeessä.

Selkeää kristinoppia

Monessa taloudessa ainut Raamattu on

lukemaan.

Ritvan mielestä on hyvä, että Katekismuksessa on viittauksia Raamatun kohtiin. Silloin voi halutessaan perehtyä asioihin myös laajemmin.

Jos ei käteen, niin kirjekuoreen

Katekismusjakelun toimivuus käytännössä askarruttaa Ritvaa. Kaikki ei välttämättä ole aivan yksinkertaista. Esimerkiksi vanhuksia on käytetty niin paljon hyväksi, että eräät ovat epäluuloisia eivätkä välttämättä avaa ovea.

Jos taas kirjat pudotetaan postilaatik-

koon, saattavat ne joutua mainospostin mukana roskisiin. Silloinhan vesittyy perus-idea koko jakelulta.

Kirjekuori, saajan nimi ja muutama saatesananeen tuntuvat heti henkilökohtaisemmalta, läheisemmältä kuin pelkkä ilmaisjakelun joukkoon heitetty kirjanen, Ritva toteaa.

Hän myöntää, että vapaaehtoisvoimien ahertamisessa on suuri työ. Olemuksesta voi kuitenkin aistia innostuksen paneutua työhön täysin sydämin.

Ritvalle ja hänen perheelleen seurakuntatoiminta Reposaarella on viime aikoina tullut merkittäväksi osaksi elämää. Hän puhuu omasta uskostaan, etsijän tiestään,

avoimesti ja mielellään. Uskovaan ihmiseen liittyvät ennakkoluulot saavat kuitenkin mietteleä.

Uskon varjolla on varmasti tehty paljon pahaa, mutta usko itessään ei ole se pahantekijä, Ritva tiivistää.

Hänestä säteilee valo ja levollisuus. Nauuru on niin hersyvä, että se tarttuu.

Eihän tämä mitään rypyytsaista touhua ole, ilosanomaahan tässä viedään!

Teksti ja kuva Kukka-Maaria Kauppinen

Lahjana lukutaito ja elämän eväät

lustajana. Luterilaisuuden perustana oleva luomisteologia siirtyi taustalle.

Selvä jännite syntyi kirkon elämään. Yhteisen kirkon perintönä siirtyi myös useita selityskatekismuksia suomalaiseen hengenelämään, jotka välittivät uskonpuhdistajan perinnön, mutta jotka omalla tavallaan heijastelivat oman aikansa ja kirjoittajansa uskontulkintoja. Käytössä oleva kirjallisuus opetti kansan lukemaan, synnytti moraalien perusteet, välitti luterilaisen etiikan ja loi suomalaisen uskonkäsitteksen, kiteyttäen nykyisen katekismusprosessin sihteri, Töölön seurakunnan kirkkoherra Matti Poutiainen.

Pietismin nousu

Lutherin perintö on joutunut Suomen kirkossa pietismin ja reformoidun teologian jännitekenttään. Perinteessä korostuu selvästi hengellisen ja maallisen välinen ero, mikä näkyi 1900-luvun katekismuksissa kahtiajakona huipentuen etiikan alueella.

Erillinen kristinoppi edustaa uuden elämän, hengellisen herätyksen jälkeistä etiikkaa. Nykykieltä käyttäen Martti Lut-

on luontainen kyky ymmärtää eettisiä kysymyksiä, mikä on oikein ja mikä väärin.

Vuoden 1948 Sormusen katekismus on näin siirtymä aidosta perinnöstä. Aidossa luterilaisuudessa Raamattu on uskon ylin ohje. Elämän ohjeet ovat luontaisia ihmisellä. Raamattu ei luo uutta eettistä ajattelua, vaan selvittää etiikan vaatimuksen suoraan Jeesuksen vuorisarnaasta. Uuden katekismuksen tavoitteeksi kirkolliskokous asetti murtuneen kristinoppiperinteen palauttamisen.

Toimitustapa

Kuutisen vuotta sitten asetettu valmisteluvä työryhmä lähti kirjoittamaan piispa Eero Huovisen pohjaehdotuksen perusteella uutta kristinoppia, joka rakentuu kymmenen käskyn, uskontunnustuksen ja Isä Meidän rukouksen varaan. Uusi katekismus seuraa Lutherin Vähän katekismuksen jaoitusta ja liittyy hänen teologiaansa. Paluu läntiseen katekismusperinteeseen on näin toteutunassa.

Koska kirkon kentässä oli jännite aikaisempien kirjojen käytön perusteella, toimitus halusi luoda keskusteluyhteyden

Erityisen selvänä nousee Jeesuksen opetus Kultaisen säännön toteuttamiseksi yhteiskunnassamme. Toisen ihmisen sijaan ja aina heikomman puolelle asettuminen korostuu käskyn tulkinnassa. Lähimmäisen tarpeista nouseva moraalinen kristillisen perinteen vastaus pikaisia voittoja hamuaville. Pinnallinen vertailu poliittisten puolueiden sosiaalietiikkaan osoittaa, miten kirkon perinne on välittynyt ideologiseen aatemaailmaan.

Uusi katekismus vastaa myös nykyihmisen tiedollisiin kysymyksiin kirkon alkupe- räisestä sanomasta. Yksinkertaiset tosiasiat puhuttelevat paljon syvemmillä kuin vaikeasti ymmärrettävä korkealentoisuus. Katekismus edustaa varsin modernia ajattelua. Esimerkkinä voi ottaa laajennetun tulkinnan varastamisesta. Ei pelkästään toisen omaan kajoaminen vaan myös luonnonvarojen ylikäyttö, varastaminen tulevalta sukupolvelta on herättelemässä ihmisen omaatuntoa ja vastuullisuutta.

Lukija saa pieninä annoksina maistella aiemmin opittua ja samalla omaksua jotain uutta. Uskoa ja rakkautta ei voi kerralla oppia, vaan ne on koettava ja opittava aina uudelleen.

Murre-katekismusten suosio suuri

Murrekatekismuksia ilmestyy kuin siennä sateella luterilaisen kirkon uuden virallisen katekismuksen innoittamina. Murrebuumin viehätys on kotiseutuhengessä ja humoristisissa ilmaisuissa.

Katekismus on ilmestynyt jo ainakin turunmurteella, savoksi, mansen kielellä, stadin slangilla, Oulun murteella, karjalan murteella sekä Etelä-Pohjojanmaan murteella.

Erityisen mehevän kieliasun ovat saaneet kymmenen käskyä.

Käskyn pointti on siinä, et ne antaa raamit sille, miten ihmisten on hyvä budjaa tätä boltsii”, stadiilaiset pohjustavat. Turkulaisten mielestä ”Käskyn väisti on klaari: Meijä elämän kaikkest tärkkempi assia ja krunti o usko Jumalasse eikä sihe ol kella nokan koputtamist”.

Toinen käsky karjalaksi kuuluu ”Ko haastat ni älä sekota miun nimiäin kaikkii juttuhei” (Älä turhaan lausu Herran sinun Jumalasi nimeä). Kolmas käsky lepopäivän pyhittämisestä on tiivistetty muotoon ”Muista pittää roku-liikki”.

Sarjaa murrekatekismuksista julkaisee Kirjapaja. - KT

Katekismusta murteella

Mää usko Jumalaa...

Työväenopiston murrepiiri on joutunut miettimään, sopiiko Porin murre pyhien kirjoitusten kieleksi. Tokihan piiriläiset käyttävät arvostamaansa kieltä puhuessaan hengellisistä asioista, mutta kirjoitettuna Jumalan Sana on pyhää, koskematonta.

Murrepiirin tehtävänä on ylläpitää Porin murretta ja rohkaista ihmisiä käyttämään puheessa aitoja porilaisia ilmauksia.

Murre elää koko ajan. Vaikka kielirajan on siirtynyt pohjoisemmaksi ovat useat ruotsinkielien käänneläinät jatkaneet aivan paikallisia ilmauksina omaa elämäänsä. Murrepiiri sijoittaa omiin julkaisuuihinsa näitä sanoja, kertoo piirin vetäjä Ulla Leino.

Keinoteokoista

Selaillaan ilmestyneitä murrekatekismuksia Ulla Leino toteaa, että alkuperäisiä ilmauksia on muunneltu niin, että ilmaisutarkkuus on hämärtynyt ja saa jopa lukijan mielikuvituksen lentoon, mikä suinkin ei ole opettavan, pyhän tekstin tarkoitus.

Kirjoitettuna murre on useinkin kankeaa, vaikeasti luettavaa tekstiä, mutta puhuttuna luonteva, paikkakuntalaisen normaali puhetapa. Sen tulkitsemiseksi ei tar-

vita slangisanakirjaa, koska ilmaukset ”is-tuvat” puhujan ja kuulijan olemukseen.

Väännös vai käännös

Katekismus on aina ollut kristillisen kasvatuksen perusoppikirja. Jos alkuperäisiä, hyvin tarkkoja ilmauksia väännetään, voi uusi käännös sitoa perinteen jatkajan tulkintamahdollisuudet.

”Karjalaisii katekismus” puhuu lepopäivän sijaan rokulipäivästä, mikä ainakin täällä länsirannikolla merkitsee jotain aivan muuta. Joitakin vuosikymmeniä sitten tavallinen porilainen ilmaus oli friipäivä. Oudolta tuntuisi puhua nykyihmiselle käyttäen tätä kielisekoitetta.

Sen sijaan Ulla Leinon tulkinta antaa kuulijallekin ajattelemisen aihetta: Muist pyhittää lepopäivä. Jos kuuli epäilee viestin tarkoitusta, voi murreilmaukseen lisätä tehoa: eiks tänäpä o pyhä, ei sovi tehr hommi.

Tehokeino

Murreilmaus viestii myös puhujan persoonallisen värin ja lämmön. Murre on puhujan oma kannanotto.

Uskontunnusta tulkittaessa Ulla Leinon esitystapa sytytti kuulijan hänen lausueensa porilaisittain: ainoose Poikaa... kuuli ja haurattii ja...Pyhää Henkee.

Näinhän ei kirkossa voisi lausua, koska on kyse seurakunnan tunnustuksesta. Yksittäisessä puheessa tunne tulee hyvin sy-

Murre on puhuttuna luontevampaa kuin kirjoitettuna, tuumaa Ulla Leino murrekatekismuksia selaillaan.

vältä. Pyhiä asioita ei pidä yhdistää sellaisiin sanoihin, jotka sisältävät mahdollisesti loukkaavia sivumerkityksiä.

Ei niit tarte muuttaa, toteaa Ulla Leino.

Teksti ja kuva Hannu Salonoja

Inkerin kirkon diakonin virkaan kutsuttuna Martti Lahtisella on käytännössä kaikki pappisoikeudet koko Venäjällä.

Hannu Salonoja

Ulkosuomalaisen harras toive toteutuu, kun joku toimittaa jumalanpalveluksen omalla äidinkielellä perinteisessä järjestyksessä ja tuttuja virsiä veisaten. Ihmisellä on Jumalan Sanan nälkä ja kaipuu hiljentyä Herran edessä, kiittelee kokemuksenaan **Martti Lahtinen**.

Porilainen Martti Lahtinen on jo useita vuosia on ollut mukana Esikoislestadiolaiset ry:n Inkerin suomalaisten keskuuteen suuntautuvassa lähetystyössä. Liikkeen piirissä hän on tunnettu sananjulistaja ja nykyisin myös Inkerin kirkon diakoni.

Inkeriläisodotuksia

Venäjän ja Baltian maiden lähetysten kasvaminen sekä paikallisten seurakuntien voimistuminen ovat synnyttäneet akuutin työvoimapulan. Seurakunnilla ei yksin ole taloudellisia voimavaroja itsenäiseen työhön ja koulutukseen. Suomessa monet ystävyyseurakunnat ovat tulleet apuun.

Martti Lahtisen jäätyä eläkkeelle VR:n palveluksesta vammalalainen uskonystävä **Seppo Kulju** pyysi kumppanikseen. Pitkäaikainen maallikkotyö esikoislestadiolaisen herätyksen julistajana ja Karkun evankelisen opiston laaja raamattukoulutus an-

Menomatka Suomenlahtea Pietarin kautta kiertäen pyörittää mittariin useita satoja kilometrejä, mutta paluumatkalla Tallinnasta Helsinkiin voi sitten laivassa hetken levähtää.

tusta ennen kuin näkee "todellista toimintaa".

Kiista siirtää korjausrakentamista, koska Suomessa avustuksiin osallistuvat tahot ovat sitoneet omat tukitoimensa maa-aluekiistan ratkaisuun. Vanhojen kuvien

listuivat kirjojen hankintaan. Hän sai viedä kirkon käyttöön todella kaivattuja työvälineitä. Esikoislestadiolaiset ry:n sisälle on muodostunut lähetystyöhön osallistuvien tukiverkosto, joka maksaa kulut. Ongelmana ovat Venäjän tullimääräykset, joiden mukaan yksittäisen ihmisen lahja ei saa ylittää 50 kiloa. Lahjoittajia ja varsinkin kysyntää olisi, mutta tuntien luterilaisen yhteiskuntakäsityksen voi olla varma, että lähetysihmiset noudattavat valtion määräyksiä.

Perintö

Yhteiskunnassa tapahtunut muutos on merkinnyt myös avoimuutta oman menneisyyden tutkistelussa. Vallinnut järjestelmä ei kuitenkaan muuttanut luomisjärjestyksen ihmiskuvaa, vaan perintö säilyi henkilökohtaisessa uskonelämässä ja hartaudessa. Nykyihmiset muistavat: "näin on mummu puhunut".

Koskettavan tapahtuman Martti Lahtinen kertoo erään seuratilaisuuden päätyttyä: nykyajan mummu nousi puhumaan kysyen: "olemmeko me nykyajan mummut hoitaneet tehtävämme eteenpäin suhteessa omiin lapsiin ja lapsenlapsiin?"

Saarnamiehen matkassa

toivat valmiuksiksi.

Venäjän kirkkolaki edellyttää, että paikallinen kirkko kutsuu työhön ja antaa valtakirjan.

Diakonin virkaan kutsuttuna ja Toksovan kirkossa kolme vuotta sitten vihittyä Martti Lahtisella on käytännössä kaikki pappisoikeudet koko Venäjällä. Työ on kuitenkin kirkon perustehtävää, julistaa Sanaa ja hoitaa sakramenteja.

Inkerin kirkko on Venäjän luterilaisen kirkon juuri jo 1600-luvulta alkaen. Toiminnan laillistuttua perinteinen nimi otettiin jälleen käyttöön.

Pitkä työmatka

Konduktöörin työssä Martti Lahtinen on tottunut liikkumaan. Nykyinen työmatka vie kerran kuukaudessa Porista Kosemkin seurakuntaan, joka on Narvajoen rajaama Venäjän läntisin kolkka ja Suomenlahteen noin 80 kilometrin leveydeltä rajoittuva Kurkolan niemi.

Pari viikkoa useassa eri kylässä kiertäen on rankka taival, mutta antaa sisältöä omaan elämään. Vahva tunne välittyy tutujen ihmisten odotuksena päästä yhteen.

- Eivätköhän sanat: ystävyys, tuttavuus ja kaipuu ilmennä tuota vuorovaikutusta, tuumii Martti rauhaisasti.

Venäjän läntisimmässä kolkassa sijaitseva Kosemkin kirkko on ollut seurakunnan hallussa runsaan vuoden. Neuvostovallan aikana se oli anniskeluravintola.

Jännitteitä

Venäjän poliittisesti hieman epäselvä tilanne heijastuu kirkonkin elämään. Kosemkin kirkko on saanut tuntea olojen vaihtelut. Saksalaisvallan aikana kirkko palautui seurakunnan käyttöön. Venäläisten palatessa valtaan seurakunnan pääkirkosta tuli anniskeluravintola.

Runsaan vuoden ajan seurakunta on taas saanut käyttää omaa kirkkoaan, mutta kiista maa-alueesta hiertää. Piirin maanmittaustoimisto on erottanut noin 50 aaria kirkon tonttimaaksi, mutta paikallinen päättäjä ei halua toimeenpanna tontin ero-

perusteella tehty saneeraussuunnitelmat ovat jo valmiina. Neuvottelut paikallistamalla jatkuvat.

Toimituskirjat

Suomessa kirkolliset käsikirjat, virsikirjat ja raamattu ovat saaneet ja saamassa uuden kieliasun. Vanhat kirjat poistuvat täällä hyvin nopeasti käytöstä. Kustantajille jääneet upouudet, käytöstä poistetut ovat kallis sijoitus.

Martin olemuksesta heijastuu ilo, kun hän kertoo kirkkoherra **Simo Koivusen** aloitteesta, miten Porin seurakunnat osal-

Tuo haaste kosketti seuraväkeä.

Kaksi kieltä

Inkeriläinen perusväestö on säilyttänyt kielitaidon sellaisella tasolla, että suomi riittää. Tulkkia ei juurikaan tarvita. Seurakunta on kutsunut Karkussa opiskelleen nuorukaisen katekeetaksi, jonka tehtävänä on hoitaa seurakunnan nuorisotyötä ja toimia tarvittaessa tulkkina.

Seurakunnan alueella on kaksi venäjänkielistä huume- ja päihdehuoltokotia, joissa 15-25 vuotiaat ovat vapaaehtoisesti hoidossa. Yhteiskunnan asenne kirkkoon ja seurakuntaan on täysin muuttunut. Seurakunta on tervetullut laitokseen pitämään hartaustilaisuuksia.

Tarpeet

Martti Lahtinen on nähnyt yhteiskunnan muutoksen.

- Mutta nyt tarvittaisiin uusi Lars Leevi Laestadius saarnaamaan kansa pois viinan kirouksesta. Raittiuslupaus, jolle Lars Leevinkin aikaan naureskeltiin olisi tosi kova juttu.

Tulevaisuuden näkymänä on paljon työtä ja taas työtä. Uusvanhaa kirkkoa ja sen omia työntekijöitä on tuettava, jotta se pääsisi omissa kysymyksissään eteenpäin.

Ja parin viikon saarnamatka on taas Martin ajatuksissa.

Hannu Salonoja

Martti Lahtinen

